



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. III. Ad apparitionem Magdalenæ factam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

Præbe tu mihi pocula tua, & ex-
 Cant. 1. pleam sitim, aut sit taceo, meliora sunt
 Cant. 4. vbera tua vino. ad id, & pulchriora sunt
 Cant. 7. vbera tua vino. Quamquam & vbera
 tua sicut bovis vineæ: & odor oris tui sicut
 malorum. Guttur tuum sicut vinum opti-
 mum, dignum dilecto meo ad potandum.
 Non addam plura. tantum audi vo-
 ta mea, exple hæc vota de penetra-
 li pectoris delumpta, & exple æter-
 num.

CAPVT III.

*Ad apparitionem Magdalene
factam.*

Ioh. 20. **M**ARIA autem stabat ad monumen-
 tum foris, plorans. Dum ergo ferebat,
 inclinavit se, & prospexit in monumen-
 tum: & vidit duos Angelos in albis seden-
 tes, vnum ad caput, & vnum ad pedes, vbi
 positum fuerat corpus IESU. Dicunt ei illi:
 Mulier quid ploras? dicit eis: Quia tulerunt
 Dominum meum, & nescio, vbi posuerunt
 eum.

eum. Hac cum dixisset, conuersa est retro-
 sum, & vidit IESVM stantem, & non scie-
 bat, quia IESVS est. Dicit ei IESVS: Mu-
 lier quid ploras. Quem quaris? illa existi-
 mans quia hortulanus esset, dicit ei, Domi-
 ne si tu sustulisti eum, dicito mihi, vbi po-
 sicasti eum; & ego tollam. Dicit ei IESVS,
 Maria. Conuersa illa, dicit ei, Rabboni,
 quod dicitur, Magister. Dicit ei IESVS,
 Noli me tangere, nondum enim adscendi
 ad Patrem meum. Stat ad monumen-
 tum Maria, quæ olim sedens secus pe- Luc. 10
 des Domini, audiebat verbum illius, pro-
 merita audire: Maria optimam partem
 elegit, quæ non auferetur ab ea. Quid e-
 legerat nisi amorem suum IESVM? &
 quomodo non auferetur ab ea, quem
 ablatum plorans quærit? neq; enim,
 si haberet, quæreret. Quærere, ami-
 sisse est. An fors quærebat quem ha-
 bebat, & musto plena ignorabat quæ
 possidebat? querulus omnis amor,
 nisi totum possideat amatum; turtu-
 ris profundit voces: nec requiem
 conce-

concedit oculis, cordi, pectori, do-
 nec potiatur amato. Et ammam ar-
 bitreris, quæ quidquid tetigerit, adu-
 rit, ut arsisse finis sit materiam defu-
 isse. Facit idem amor. Nusquam illi
 quies, nusquam ardori illius est. Vi-
 cina petit & longè posita, nec mo-
 dum statuit, donec expleat vota, &
 fruatur amato. Hæc causa lacryma-
 rum Mariæ. Clauferat pectore amo-
 rem suum, cuius tamen partem cum
 monumento contineri arbitraretur,
 non tenebat lachrymas. Quid daret
 præter lachrymas? unguenta para-
 uerat. Sed aberat quod ungeretur
 corpus, pars altera amoris sui. De-
 currit proinde ad lachrymas non in-
 assuetum amoris solum. Nec
 primas has fundebat. Nam & de illa
 Luc. 7. Lucas, Stans retrò secus pedes eius, lacry-
 mis cepit nigare pedes eius, & capillis capi-
 tis sui tergebat, & osculabatur pedes eius,
 & unguento ungebat. Eadem hic spera-
 uerat. Nec ut olim, pedes, iam tan-
 tum,

tum, sed corpus vniuersum lauare lachrymis grato amatori tuo flumine, & capillis omni sindone amato gratioribus tergere, magis etiam osculis; vnguentis demum vngere: nec finem lachrymis omni vnguento potioribus, nec spiritalis sponsæ licentiæ osculis concessis, facere, donec arescentibus iam lacrymis, emortuis, labris, extrema integeret anima amatum, quasi animatura anima sua amati corpus, aut vni sanè monumento claudenda.

Vt vidit spem omnem ablatam, nec cōsilio iam locum, ad solas, quas habebat, decurrit lachrymas, amoris testes. Felix si tota solueretur in lachrymas; & iam caro, sanguis, ossa, venæ, nerui, lachrymæ diffunderentur sepulcro, vt nataret monumentum lachrymis, cui hæc amans innataret anima amorem suum præstolatura, firmanda monumento. In quo quod reliquum habebat consolatione-

solationis profunderet in has voces,
 Fluite hic mei oculi, fontes amorum
 fundite: profundite pectora amo-
 rum flumina: quid auaræ timidæque
 cessatis venæ? fundite maria, amo-
 rum maria. Natet amoris hoc mo-
 numentum imbre purpureo vestro.
 Quàm amicè lauabimur hoc balneo
 tamquam maritali licentia amor &
 ego? quàm securè innatabimus his.
 quis amor & ego? quàm fortunata
 dabimus vela, dum proscindimus a-
 micos fluctus amor & ego? quàm fe-
 liciter restinguemus his fontibus si-
 tim amor & ego.

Vota hæc sunt amantis animæ:
 maximè post Amoris gustata vina,
 magis etiam si vbera, de quibus illud
 sponsæ: *Meliora sunt vbera tua vino, fra-*
grantia vnguentis optimis. Quis non ar-
 bitretur vbera meliora quæ dome-
 stica sunt: cùm vina cellis seruentur
 promenda. Iam cùm paruulos amet
 amor noster, quis non intelligat par-
 uulo.

Cant. 1

uulorum magis vbera esse, quàm vina? quid? quòd vbera de propinquitate cordis hauriunt quod largiantur? remotiores cellæ sunt, & musto torcularia natantia. Iam vberum adgenitum habemus amori succum, adscitium vini. Et non hinc illud eiusdem sponsæ? *Introduxit me Rex in cellaria sua: exultabimus & lætabimur in te, memores vberum tuorum super vinum.* Vina gustauerat. Prætulit vbera cùm exultaret & lætaretur memor vberum super vinum. Non damnat, quæ amat amoris sui vina, potiora tamen arbitratur vbera. Nam & plus de cõiunctione & connubiali toro vbera spirant, quàm vina. Vt hæc nuptialis mensæ, illa maritalis videantur affectus, aut sponsæ ad sponsam, aut infantis deniq; in matrem.

Et suxerat hæc vbera Maria, siue postquam lachrymis lauarat pedes, siue cùm audiret, *Maria optimam partem elegit.* *Luc. 10.* Vt nemo mirari debeat, fugiti-

fugitiuorum iam vberum memoria
contabescere Mariam. Nec ignora-
bant has inæstuantis amoris lachry-
mas Angli, sed magis etiam accen-
dere conabantur has flammæ, tam-
quam oleo ignibus immisso. hinc il-

Ioh. 20. la verba, *Mulier quid ploras?* reddidit
amor, *quia tulerunt Dominum meum, &*
nescio vbi posuerunt eum. Non cæcus a-
mor est? ignorat quos videt angelos.
Nam si sciret, non preces lachrymis
misceret, aut cum Abrahamo, Da-
niele, & Iohanne prona adoraret in
terram? ebria amore, quid videret
vinoq; & vberibus fragrantibus vir-
guentis optimis ebria quid videret
vina cogitabat & vbera. Iam cum vul-
nerata esset non in vno oculorum a-
moris sui; sed vtrumque oculum de-
didit amor, imò rapuisset vtrumque
amor, auolareque fecisset ab omni
realia creata, quid miramur si non
viderit Angelos? audiamus lachry-
marum causam. *Quia tulerunt Domi-*

num meum, amorem meum, electum
 ex millibus. Cuius pulciora sunt vbera *Cant.*
 vino. Et odor vnguentorum eius super o- *4.*
 mnia aromata, caput aurum optimum, o- *Cant. 5*
 culi columbarum, collum sicut monilia, fa- *Can. 4.*
 uis distillans labia, gena sicut areolae aro- *Cant. 1*
 matum confite à pigmentariis, manus tor- *Can. 4.*
 natiles aureae, crura columna marmorea,
 qua fundatae sunt super bases aureas. Odor *Can. 4.*
 vestimentorum eius sicut odor thuris. To-
 tus pulcher est dilectus meus & ma-
 cula non est in eo. Non sat ampla la-
 chrymarum causa? addit dolori au-
 gendo, & nescio vbi posuerunt eum. Mi- *Ioh. 20.*
 sera conditio amati; cum dilecto
 sublato in incertum per vicos & pla-
 teas rapitur, nec inuenit quem quæ-
 rit anima eius.

Conuersa deinde retrorsum vidit IES-
 VM stantem, & non sciebat quia IESVS
 est. Quis credat hâc habuisse oculos?
 rapuerat dilectus. Nec, nisi qui rapu-
 erat redderet oculos, videre pote-
 rat dilectum. Reddidisset, & vidif-
 set.

set. Cæco hic iterum ignoscendum
amori. Sed facilis est delicti venia ab
amore nati. Quis cæco non ignoscat
amori? quis non bis ebriæ à vino &
vberibus? gratus error amori, quem
ab amore proficisci videt.

Dicit ei IESVS: Mulier quid ploras?
quousq; audis amantem amor? quid
causam quæris lachrymarum causam?
non tu illas exciueras, & cataractas
recluseras amicorum tibi fontium?
cùm tibi illi fluerent, & tibi soli, siue
siti tuæ sedandæ, siue capiti & cincin-
nis irrorandis, siue pedibus lauan-
dis? addis, *quem quæris?* quam ratio-
nem redderet vino tuo ebria? quam
vberibus ebria? si hæret dubia, nec
satis connectit sequentia prioribus;
musto, vino & vberibus tuis tribue.
Illa mentem illi ademerunt. Ut nihil
præter vinum & vbera deructet, ni-
hil quærat. Iam si quærat præsentem,
ignosce. Da illi vinum manibus tuis
temperatū, da vbera, nec ultra quæ-
ret;

ret:quam diu negas illa, tam diu quæ-
 ret. Audiamus respondentem, *Do-
 mine si tu sustulisti eum, dicito mihi ubi
 posuisti eum, & ego eum tollam.* Nihil
 deerat ad omnem ebrietatis signifi-
 cationem præter hæc verba. Suspicata
 hortulanum esse à quo rogabatur,
 respondet, *Si tu sustulisti eum.* Aperi-
 ret quem quærebat, & responderet
 hortulanus, verùm amoris hæc sunt.
 Eadem in alia reperies, *Adiuuro vos, si* Can. 5.
*inueneritis dilectum meum, vt nuntietis
 ei, quia amore langueo.* Respondent ro-
 gatae, *qualis est dilectus tuus, quia sic ad-
 iurasti nos?* reddit illa, *Dilectus meus
 candidus & rubicundus.* Credas orbe
 toto candidum vnum esse & rubi-
 cundum. Nihil hic nouum. Non a-
 lium præter dilectum suum nouit a-
 mans. Illi soli oculos habet, ignorat
 alios. Ad iunt quas adiurauerat; quò
*abiit dilectus tuus, & quaremus eum te-
 cum?* quibus illa, *Dilectus meus descen-* Can. 6.
dit in hortum suum ad areolam aroma-
 R tum,

tum, ut pascatur in hortis, & lilia colligat.
 Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi,
 qui pascitur inter lilia Quasi orbe toto
 nemo descenderit in hortum, ut lilia
 colligat præter amantis huius dile-
 ctum.

Frustra prudentiam quærimus in
 amante. Inspicè, maximè dum men-
 tis illi ebrietas in summo est. Nihil
 audies, nisi hic suspiria altè ducta, ibi
 lachrymas per singultus tamquam
 saxa cadentes, alibi inter mortuas
 voces, & in ipsis dentibus occisa ver-
 ba, aut inter ipsa labia in incertum
 natantia. Sequitur nunc corporis in-
 statio, ac tamquam ignibus actis, nisi
 quies & tranquillitas magna, ac que
 si delinquentis animi exordia; accen-
 dit rubor: & præcordiorum æstus
 & inlatentes flammæ vultus testan-
 tur. Succedit his pallor, aut antecur-
 rit etiam, amicus amoris color, cum
 desiderio amantis languet & fatiscit
 anima. Nec aliud iam audis præter
 anhe-

anhe-
 etum
 nata
 bus v
 tium
 es? ô
 godil
 ô ven
 Lang
 amor
 malis
 vox tu
 tua de
 meus
 num r
 Quan
 quan
 do dab
 trodu
 tio; qu
 tim? f
 auida
 ti. Ga
 volup

anhe-

anhelum pectus, ora pallentia, deie-
 ctum vultum, oculos lachrymis in-
 natantes, intercurrunt in his omni-
 bus voces, quales solent esse aman-
 tium, Vbi es? dilecte ex millibus vbi
 es? ô quando! longa mora amanti! e-
 go dilecto meo, dilectus meus mihi.
 ô veni. Osculetur me osculo oris.
 Languo. Quousq; ludis amantem
 amor? fulcite me floribus, stipate me
 malis, quia amore languo. Sonet
 vox tua in auribus meis, vox enim
 tua dulcis, & facies tua decora. Amor
 meus, dulcedo mea, mel meum, vi-
 num meum, oculis mihi carior meis.
 Quando iungar tibi amor meus?
 quando miscebimus oscula? quan-
 do dabis vbera sitiienti? quando in-
 troduces in cellam vino plenam? si-
 tiens; quousque non leuas miseram si-
 tim? fameo. Quousque non explēs
 avidam famem? dulcis amor aman-
 ti. Gaudium meum, delitiæ meæ,
 voluptas mea, amor meus, casti
 R 2 cordis

cordis castus amor, animæ pars altera
 mea, & tota iam mea. Te colo, te
 veneror dilecte mi electe ex millib?
 Deus cordis mei & omnia, quid
 quæro extra te? aut quid quæro sine
 te? moriar seculo, viuam tibi. Phi
 munde, quousque me tenes constri
 ctum tibi? phi caro, quousq; viuam
 irretitus tibi? ite illecebræ & quid
 quid seculum honorum spondet ca
 pitis mei corona Deus, purpura mea
 amoris mei gemma, gemmæ mea
 annulus, annuli mei aurum. Quam
 diu me tenent hæc vincula? ô quan
 do illigabor tibi? quando infigar
 casti pudoris oscula? quando pot
 bor vino tuo? inebriabor musto tu
 quando castus castis dffundar v
 ribus? sat seculo & vitæ datum. A
 nimis etiam multum. Disrumpe h
 carceres, vt purior spiritus iungat
 tibi. Quousque immotior expect
 tioni tuæ? quamdiu nuda currum
 vota? quid frustraris amantem co
 spect

spect
 chy
 meu
 nicu
 mnia
 à te?
 tibi?
 bus,
 lite:
 amie
 taber
 caro
 lum r
 næ el
 rosa!
 spina
 mea
 gata!
 ego f
 nem
 rum
 vicar
 & si i
 tuo q
 spect

spectu tuo, tot modis desiderato? la-
 chrymæ ubi estis? gloria mea, decus
 meum, amantis animæ solamen v-
 nicum. Veni, propera dilecte mi, o-
 mnia paravi tibi. Quis me separabit
 à te? quando adnexus cruci configar
 tibi? quando pedes pedibus, mani-
 bus, configam manus? quando latus
 lateri? ô manus, ô pedes, ô nimis
 amicum mihi latus! figamus hic
 tabernacula amor meus. ô vulnera!
 caro mihi antè omnia pignora, cæ-
 lum meum! ô tandem! ô caput, ô spi-
 næ elicituræ rosas! odoratæ ô nimiū
 rosæ! carpe anima mea, quid vereris
 spinas? non eunt sine spinis rosæ. ô
 mea columna nobili purpura varie-
 gata! quis me alligabit tibi? vt scindar
 ego flagellis pro te, fundam sangui-
 nem pro te amor meus? vt Iudæo-
 rum satiem rabiem pro te! ô quando
 vicarium hoc corp⁹ supponam tuo?
 & si in viridi ligno hæc fiunt, in mor-
 tuo quid fiet? ô horti areolæ aroma-

R 3 tum

tum amanti animæ, in quibus pas-
 car, in quibus sudorum lilia, lachry-
 marum violas, sanguinis colligam
 rosas. Fortunata ô mihi vinea quàm
 benè floruit vinea mea, quàm diues
 germine, botrus Cypri dilectus
 meus mihi. Fasciculus myrrhæ dile-
 ctus meus mihi, inter vbera com-
 morabitur. Manus tuæ stillauerunt
 myrrham, & pedes tui pleni myrrhæ
 probatissima, latus tuum distillauit
 myrrham primam. Comedite amici
 & inebriamini ab ybertate lateris di-
 lecti mei.

His similibus vé per suspirio sa-
 terualla prolatis, nullo verborum
 aut sententiarum nexu amantem
 amorem sui prouocat. Et exuta sa-
 reuerentia & verecundia, in audaci-
 prorumpit verba. Hic audias que-
 las voces, & momento blandientem
 hic audaces & præoperas. Ibi timor
 ris: alibi amoris plenas. Hic multa
 promittentes & sponsonibus locu-
 pleto

pletes: alibi verecundas & trepidantes. Hic languentis animi & quales solent esse amore delinquentis; ibi robore plenas, & tota quod dicunt anima, & sanguine prolatas. neque vires inter hæc metitur suas amor, nec sexuum discrimina nouit. Omnia & audet & spondet. Exemplum habemus in hac amante. Cùm diceret, *Si Iob. 20.*
tu sustulisti eum, dicito mihi, vbi posuisti eum, & ego eum tollam. Non vides obliuiscam sexus viriumque suarum? audax dictam. Quid si inter prætorianos milites adeoque in prætorio ipso? ego illum tollam. Quid si circumfessum ignibus, & in media Babylonia fornace? ego flammam inuolabo. Quid enim mihi noceant flammæ, quæ maioribus ardeo flammis? ego illum tollam, quid si in profundo maris? quò mihi fluctus? an non melior iam Israël? secabo maria. Ego illum tollam. Potuit Elias, potuit Elizæus, & non poterit hæc amans
 R 4 anima?

anima? ego illum tollam, quid si in-
 ter tigrides & leones? quò mihi feri-
 tas & dentium rabies, aut barbara
 ungularum laceratio? maior his o-
 mnibus amor est. Ego illum tollam.
 Potuit David, potuit Samson, po-
 tuit Banaias, siue in tutelam gregis,
 siue in hostium vindictam. Et non
 poterit amor? ego illum tollam: et-
 iam è faucibus rabidæ tigridis & le-
 næ. Ego tollam. Quid si mediis clau-
 datur exercitibus, hic sæuientis He-
 rodis, ibi minitantium Romano-
 rum? per medias transcurram acies.
 Ego illum tollam. An si olim tres ro-
 bustissimi exercitus David per me-
 dias Philistinorum acies aquam de
 cisterna Bethlechem sitienti adferre
 Regi, & non audeat amor? ego tol-
 lam. Quid si in elephante exercitus
 circumfuso? ego illum tollam. Po-
 tuit Eleazar filius Saura per medias
 irrumperè legiones, & in conciso be-
 stiaæ vtero sepeliri; & minora audebit
 amor?

amor; ego tollam. Quid si gigantum
 custodia commissus? ego illum tol-
 lam. Cadere pastoralis funda potuit
 Goliath, Banaia virga Ægyptius,
 Iesibenob Abisai ferro, alterque
 Goliath Heræus Adeodati dextera,
 & Ionathæ filii Samaa ille senos in
 manibus pedibusque digitos habens;
 & inferiora poterit amor? ego tol-
 lam. Tu mulier tolles? sexuum dis-
 crimina ignorat virtus. Audet mu-
 lier vidua Assyrium demetere caput
 præualido exercitu circumfessa; au-
 det Iahel vxor Haber Cinæi Sifaræ
 cerebrum conterebrare clauo; & ca-
 stus quid non audeat amor? cadit
 mulieris manu & molæ fragmine
 post septuaginta fratrum suorum
 cædem, Abimelech, cadit alterius
 consilio Seba filius Bochri, & eximi-
 tur Abela obsidione Ioab; & quid
 non poterit amor? etiam in inferno
 si condideris amati corpus, ego tol-
 lam illud. Nam quid inferorum ad

amoris ignes? sæuiant dæmones, &
quidquid inferis torquet pœnarum;
si amor viscera occupauit, molles illi
rosæ tormenta sunt, violæ & sparsa
lilia campis.

Nec mirabimur hos animos, si ce-
gitauerimus, non suis se amantem
sed amati metiri viribus. Cùm enim
in amore nihil reclusum, sed com-
munia amantium sint omnia; quis
mirabitur audacia in muliere verba,
quæ amoris sui vires dum adnume-
rat suis, quid non audeat, quid non
possit? rideant conatus hocce, qui
cumque seculum sapiunt. Neque e-
nim de seculi prudentia veniunt hæc
vota; inimica illa Deo est. Cælona-
ta sapientia hæc est, ignorata terris.
Quæ stulta mundi elegit, coronan-
da cælo.

Neque diutius frustratus amora-
mantem est, nec anxiam hanc sus-
pensamque mentem amore suo fa-
ciam tenuit diutius. Inde illa amica

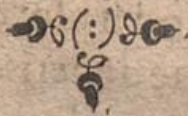
vox

vox, *Maria*, qua vna reddita lux oculis cæcitate pulsa. Et illa, *Rabboni*, hoc cine amare est fallere amantem? dulces post oscula fraudes, dulciora post fraudes oscula. *Noli me tangere*. Hoc cine frui amore est? iterum né fugam, & iterum hortulanus? aut administratorii spiritus? iterum né monumentum, ploratus & densata inter lachrymas suspiria, &, *Nescio* ubi posuerunt eum? cui Dominus, *Nondum ascendi ad Patrem*. Ibi in plenum amore frueris tuo. Hic mistus lachrymis amor est, & mæroribus tamquam absynthio temperantur dulcia. Nec vniuersum capit amorem mēs corporis huius arctata vinculis. Vbi se diffuderit in plenum cæli diem, optatis frueris amplexibus amoris tui magni. Nunc perfer & obdura. Veniet dies cum totus coniungar tibi, tota tu mihi.

Eueniant hæc è diuite & amica spōsione tua mihi amor meus. Nolo
 te

te in monumento mortuum. Sed nec hortulanum amo, nisi in illa voce tua, *Maria*. In sonet hæc auribus meis, repleatque hanc animam dulcedine amoris tui: vt amarescat mihi quidquid huic seculo dulce inimicum tibi est. Da mihi seculo huic mori & viuere tibi, & tibi soli. Pereat hæc caro, vt anima viuat tibi, moriaturque mihi mundus & ego mundo, vt tu mihi, & ego viuam tibi. moriar honoribus, opibus, carni, vt viuam tibi. Tu mea vita. reliqua omnis mihi vita mors est, & amarior morte. mors est. Tu vita mea. Viuam hac vitam iam mea. Nam qua vixi, non agnosco meam. Nouercalis hæc vita est, & mors verius quam vita. Tua vita, vita est, & sola vita. Reliqua omnis de morte, & de morte æterna vita est. Fruar vita tua amor meus, quæ sola mortem nescit, sola dominatur morti. Da vt vita viuam tua, vt viuam semper; non moritur ille qui
vita

vita viuit tua, non viuit ille, qui vita
 caret tua. Viuam tibi peccato mor-
 tuus. Virtuti viuam, vitiis mortuus.
 Miseranda peccatorum vita, æternæ
 morti sociata, infelix vitiorum vita.
 æternis ignibus animata. Fortunata
 vita tua. amor meus, æternæ vitæ
 maritata. Beata virtutum vita æter-
 na sobole fœcundanda. Reple hac
 me vita, vt cum Maria tua æternùm
 viuam tibi, nec alia quàm vita tua,
 æternùm viuam tibi. Nolo vitam
 hanc meam. Nimis ô diu vixi mea,
 viuam tua, & æternùm viuam tua a-
 mor meus, vt vna iam fit vita mea
 & tua, verius tua & mea, & æternùm
 tua & mea amor meus, æter-
 nùm meus.



CAP.